

بررسی اهداف، وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی: حوزه صنایع دستی

پژوهش «بررسی اهداف، وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی: حوزه صنایع دستی» به تلاش امیرحسین اسکندری در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تهیه و منتشر شده است، در این گزارش به تحلیل و بررسی احکام حوزه صنایع دستی ماده (۴) لایحه اهداف، وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی پرداخته شده است.

حدود ۳.۵ درصد از کل احکام ماده (۴) لایحه اهداف، وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به حوزه صنایع دستی تعلق دارد. مقایسه احکام حوزه صنایع دستی ماده (۴) لایحه با احکام مندرج فصل دوم (وظایف تفصیلی) در اساسنامه سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۸۳، نشان می‌دهد که بند «۵۵» ماده (۴) لایحه با بند «۷» از وظایف تفصیلی سازمان مذکور یکسان است. یا بند «۵۶» از ماده (۴)، با بندهای «۱۵»، «۱۶» و «۲۹» اساسنامه یاد شده مشابهت دارد. بند «۵۲» ماده (۴) لایحه با موضوع تعیین صلاحیت حرفه‌ای استادکاران تنها حکم جدید حوزه صنایع دستی است.

ثبت و صدور گواهی اصالت برای محصولات صنایع دستی و هنرهای سنتی و شناسنامه برای آثار فاخر، از بند «۵۳» در احکام بین بخشی اقتباس و با بند «۵۲» با موضوع تعیین صلاحیت حرفه‌ای استادکاران و صدور گواهی‌نامه ادغام شد. در بند «۵۵»، صیانت از حقوق مالکیت‌های معنوی و فکری متخصصان صنایع دستی با تأکید بر اقدام‌های حمایتی، حقوقی و اجرایی در چارچوب وظایف قانونی تصریح شد. در بند «۵۶»، بسترسازی و حمایت از تجاری‌سازی و بازاریابی صنایع دستی و هنرهای سنتی با تأکید بر راهیابی به سبک‌زندگی مردم اصلاح شد.